

# **EKONOMIA BERDEA MEREZI DUEN GARAPEN BATERAKO**

*Posted on 13/04/2015 by Naider*

Ingurumena da azken urteotan Euskadik gehien hobetu den arloetako bat. Saneamenduaren, hondakinen, kutsatutako lurzoruen kudeaketa eta balorizazioaren, airearen kalitatearen, ura,... alorrean **Gasia nabarmenak konpondu dira**, euskal ereduaren garapenaren lasto oso esanguratsuak izan baitziren dudarik gabe. Adierazleek hori islatzen dute ([kontsultatu Euskadi 2013ko ingurumen-profila](#)) eta ikusten dugu la guztietan bezala, ingurumen-hobekuntza proiektatzen da estatuetan eta herrialde garatuenetako joerarekin bat datozenak.

<https://www.youtube.com/watch?v=ijxEcYUMpPQ>

Iragana alde batera utzita, galdera nagusia da orain egungo egoerara eraman gaituen joerak gai ote den oraindik larriak ditugun ingurumen-arazoak konpontzeko edo, aitzitik, sabaira iritsi garen eta gure txanda da. zeharo aldatzeko. Erantzuna [Ingurugiroaren IV. Esparru Programan](#) dago, ezarritako jarraibideari jarraituz. [Europar Batasuneko Ingurumen Ekintzarako 7. Programak](#) argitzen du **hobekuntza gehigarriak ez direla nahikoa izango. , kontsumo-ekoizpen sistemetan egiturazko aldaketak behar direla, gure gizarteak hurrengo belaunaldiei lagatzeko moduko ingurune garbi eta osasuntsu baterantz aurrera egin dezan.**

Bizi-kalitatea areagotzen duen eta ingurumena hobetzen duen bitartean garapenerako aukera zabalak eskaintzen dituen ekonomia lortzera bideratu behar diren egitura-aldaketak. "Zirkuluaren koadratura" eta modu eraginkorrean **pentsatzera ohituta gauden modu linealetik, benetan utopikoa dirudi ingurumen-inpaktu gutxiagorekin hazkunde eta garapen gehiago lor daitekeela proposatzea.**

Hala ere, lanari ekin behar diogu. **Ekonomiari kalte egiten dion bitartean ingurumena hobetzea sinpleegia litzateke**, baina inor ez da jabetzen krisitik poliki-poliki ateratzen ari den baina 150.000 pertsona baino gehiago lanik gabe dauden gizarte batean ere onartezina denik. (%14,5 langabezia-tasa) eta pobrezia arriskuan dauden pertsonen kopuruak gora egiten jarraitzen du. (176.532 pertsona 2014an eta 2008az geroztik %44,8ko igoera).

Hori dela eta, milioi dolarreko galdera da, zalantzarik gabe, nola aurre egin erronka handi honi? Nola lortu jendea, natura eta ekonomia bide beretik ibiltzea? Argi dago ohiko neurri zuzentzaileetan oinarritutako irtenbide estandarrak ez direla nahikoa eta arazoei aurre egiteko modu berriak behar direla. Gure herri eta hirietan nola jokatu behar dugun argi dugu. Inori ez zaio ihes egiten gehiegizko zirkulazioak eragiten dituen ingurumen-arazo larriak zuzentzera zuzendutako neurrietako asko zein korapilatsu eta sozialki txarto dauden. Egoera, ordea, oso bestelakoa eta kostu txikiagoa izango litzateke hirigintza-diseinuan ingurumen-arazoak txertatu eta giza eskalan bizikidetzarako espazioak eraikiko bagenitu, oinez eta garraio publikoa pertsonentzako ibilgailurik errentagarrienak izango balira. Adibidez, Atlanta eta Bartzelona antzeko biztanleria eta biztanleko errenta duten hiriak dira, baina, hala ere, lehenengoaren berotegi-efektuko gasen isurketak bigarrenenak baino hamar aldiz handiagoak dira; aldea, bere hiri eredia. Bestalde, ez dago dudarik jendeak eta gizarte osoak hobeto onartuko lituzkeela trafikoaren murrizketak gero eta handiagoak direnez, horrek dakartzan osasun-arazo larriez eta horrek dakarren gizarte-kostu gehigarriez benetan jabetuko balira eta ez dugula kontuan hartu. nola mugitu erabakitzen dugunean. [Osasunaren Mundu Erakunde](#)aren arabera, partikularen (PM) esposizioa, trafikoa den iturri nagusia, gutxitzen da. pertsonen bizi-itxaropena ia urtebeteko batez bestekoa, gaixotasun kardiobaskularrak, arnas arazoak eta biriketako minbizia izateko arriskua areagotu delako.

Hori dela eta, ondorioa hauxe da: **ahal den guztietan arreta jarri dezagun arazoen jatorrian eta, batez ere, lehenetsi ditzagun hezkuntza gehiago eta prestakuntza hobeagoan egindako ahalegina** antolatu eta norberaren gizarte zibil bat artikulatzeko. -eskakizunak egiteko modu desberdinak eskatzen dituen bitartean. Gehiegizko aldietan, jendeak ingurumena besteen ardura gisa ikusten du. Kutsatzen duten enpresetatik eta behar adina kontrolatzen ez duten erakundeetatik, baina errealitatea da ingurumen- eta arau-inpaktuekin produkzio-erabakien zati handi bat herritarrek biziki baldintzatzen dutela. **Gure kontsumo eredia aldatzea beste**

**aukerarik ez dago** eta ez bakarrik ingurumena hobetzeko ahalmena izugarria delako, baizik eta gure gizarteak gero eta gehiago engantxatuta dagoen kontsumismo hutsalaren espiraletik irteteagatik. **askoz zoriontsuagoa egingo gaitu**. Gure erosketak egiteko modua errotik aldatzea da, benetan behar duguna hobeto aukeratzeko sofistikatuago eta adimentsuago bihurtuz eta, era berean, paradigma berrietara irekitzea, hala nola, **partekatzea (ibilgailuak, etxeak, etxetresna elektrikoak,...), servitizazioa (zerbitzuak erostea, hau da, behar duguna eta ez ondasunak) eta berrerabilpena areagotzea (produktuen bizitza erabilgarria luzatzea)**, garapen ahalmen handiko ikuspegi berriak eskaintzen dituztenak.

Eta garapen sozial horiekin bat etorriz, produktuaren bizi-zikloaren fase guztietan ingurumena kontuan hartzen duen **ekoberrikuntza eta ekodiseinu gehiago**, baliabide kopuru imajinaezin bat aurreztuko diguna. ekonomikoa eta, batez ere, negozio- eta gizarte-aukera berri bat irekiko du, non Euskadi mundu mailako erreferente gisa kokatu ahal izateko.

Laburbilduz, pertsonentzat balio duen garapenerako ekonomia berde eta berritzaile bat artikulatzeari buruzkoa da.

**There are no comments yet.**